

[Willesen.]

han foreslaar, men man maatte op paa ganske andre Tal. Men for en Sikkerheds Skyld har jeg stillet den højtærede Minister det direkte Spørgsmaal. Men saa maa man unægtelig spørge: Selv om det utænkelige blev tænkeligt og virkeligt, at de her krævede Foranstaltninger blev gennemført, er de saa tilstrækkelige? Jeg vil gerne gøre opmærksom paa, at den af mig oplæste Erklæring svarede ikke paa hele det Spørgsmaal, det ærede Medlem Hr. Axel Dam og jeg stillede. Vi henviste nemlig i vort Spørgsmaal til en Artikel af Formanden for Borgerværnet mod Giftgas, Dr. phil. Hans Rørdam, en Artikel, som har staaet i „Dagens Nyheder“ for 3. Juli i Aar. Jeg vil for øvrigt gøre opmærksom paa denne Artikel, og det er mit Haab, at den maa blive optrykt som Bilag til den kommende Betænkning, thi jeg maa sige, at jeg i denne Artikel har set det paa een Gang mest nøgterne og derfor ogsaa mest rystende Indlæg mod Giftgasfaren, som jeg overhovedet har set paa Dansk. Den er skrevet uden Stemningsbølger; ganske nøgterne og koldsindigt fremlægger den Forholdene, som de er. Og paa denne Artikel er der ikke svaret i den Erklæring, vi modtog fra den højtærede Minister.

Hvad er det saa, denne Forening for Borgerværn mod Giftgas er stiftet for? Det er dette, at vi med Hensyn til Giftgas staaar overfor en Realitet, der overskygger alle andre Realiteter med Hensyn til militærtekniske Spørgsmaal. Og hvad er det saa, den betoner? For det første betoner den, at Faren ved Gasangreb er langt større, end Befolkningen i Almindelighed aner, og det skyldes kun Træghed i den menneskelige Tankegang, at Sandheden om denne Fares Frygtelighed ikke forlængst er blevet almindelig erkendt. Og for det andet betoner den, at selv en lettere Gasforgiftning vil medføre grænseløse Lidelser, saa grænseløse, at selv Saar, fremkaldt af de gammeldags Vaaben, om man kan kalde dem saaledes, er godartede i Sammenligning med de Lidelser, som Gassaar baade udvendig og indvendig paafører Patienterne. I denne Sammenhæng maa jeg standse et Øjeblik ved det Udtryk „farlige Koncentrationer“, som den Erklæring, jeg oplæste, indeholder. For Spørgsmaalet er jo, hvor farlige Giftkoncentrationer skal være for at gøre et Menneske til Invalid for Livstid eller eventuelt forgifte det fuldstændigt. Vi maa da ogsaa lægge Mærke til, at Koncentrationer, der er stærke nok til at ødelægge Menneskers Organer, omend ikke dræbe dem jo dog er af

en saa frygtelig Virkning, at det vilde være ganske urigtigt at se bort fra, at Landet derigennem kunde blive fyldt ikke blot med Lig, men ogsaa med Invalider for lange Tider. Endelig betoner Rørdam ogsaa, at Forholdsregler mod Gas er praktisk talt umulige at gennemføre, eftersom Gas hverken kan ses eller lugtes. Men naar det er Tilfældet, vil der ogsaa vanskeligt kunne gives Signal overfor Befolkningen, saa den i Tide kan tage sig i Agt. Derfor drager Dr. Rørdam den rigtige Konsekvens, at det eneste effektive Middel mod Gasangreb er simpelthen dette ene, at flytte Befolkningen, at evakuere Byerne for deres Befolkning og fordele den saa vidt ud i Landdistrikterne som muligt. Man tænke sig blot at staa overfor den Opgave at skulle flytte Storkøbenhavns $\frac{3}{4}$ Million Befolkning i Løbet af saa kort Tid som paa nogen Maade tænkeligt ud i Sjælland. Det turde være en Opgave, der i Virkeligheden er teknisk uigennemførlig. Men dersom man ikke vil se den Opgaves Nødvendighed i Øjnene, saa længe man fastholder Princippet om Kampforsvar, stiller man sig paa Halvvejen. Det er saa let at paavise, at det er ganske givet, at Folkets Flertal i hvert Fald ikke lader sig dupere. Saa betoner Dr. Rørdam i Modsætning til den Erklæring, jeg oplæste, at Gasmasker til hele Befolkninger er absolut nødvendigt for overhovedet at kunne gennemføre den Flytning, som maa være Hovedforholdsreglen. Der maa bygges gastætte Jernbanetog og gastætte Automobiler. Disse maa altid være rede og Personalet være indøvet i deres Brug. Endelig fastslaar han, at intet, absolut intet kan hjælpe dem, som er i Nærheden af Gassens Udstrømningssteder. Se, det er jo en rolig og saglig Behandling af Spørgsmaalet.

Jeg har fremdraget disse Punkter, der stiller de Synspunkter, hvorunder den højtærede Minister og Generalerne arbejder, i en unægtelig bengalsk Belysning. Endvidere, overfor Bemærkninger om, at man ikke kan vente nogen særlig stor Bombemængde, skal jeg pege paa en Udtalelse af Chefen for det engelske Luftforsvar. Han erklærer, at man maa regne med en Bombemængde over en By paa ca. 300 Tons paa en Gang. Han mener, at det er tilstrækkeligt til at pulverisere London, saa det vil ikke være sandsynligt, at der bliver meget tilbage af København. Se, om alt dette havde vi spurgt og fik ikke Svar. Hvorfor ikke? Antagelig, fordi disse Kendsgerninger ikke lader sig bestride. Jeg vil minde om, at der paa Medlemmernes Pladser for et Par Dage eller maaske lidt mere siden er blevet